

26/10/2009 EFECTES SOCIALS DE LA RECESSIÓ: LES ALTERNATIVES

La crisi porta a les musulmanes a entrar al mercat laboral

1. • 3.200 estrangeres s'han apuntat, per primer cop aquest any, a les llistes de l'atur.
2. • «Al quedar el marit a l'atur, elles perden la reticència a sortir», diu una tècnica.

La Nadia Kausar i el seu marit, el Qamar Alam, al restaurant que regenten al centre de Tortosa

La crisi està obrint les portes a les seves llars. Les dones musulmanes, relegades durant anys a l'interior de les seves cases, comencen a fer-se visibles en el món laboral. El seu paper, tot i que només sigui perquè les circumstàncies obliguen, surten cada cop amb més ímpetu del cercle privat. De fet, tan sols en el darrer any, casi 3.200 dones estrangeres s'han inscrit per primer cop a les llistes de demandants de treball a Catalunya, el que suposa, segons dades facilitades per la Conselleria de Treball de la Generalitat, un increment del 328% entre setembre del 2008 i el mateix mes del 2009. “Al quedar-se molts dels seus homes a l'atur, les dones musulmanes han començat a perdre les reticències a buscar treball com a cuidadores de persones d'edat avançada, en les tasques de neteja de les llars... estan donant poc a poc el pas que nosaltres van donar de forma majoritària ja fa algunes dècades», explica Carme Llopis, tècnica de Immigració de l'Ajuntament de Tortosa (Baix Ebre).

Però encara queda molt camí per fer. “Algunes han començat a treballar, però el problema és que, quan es queden embarassades i tenen fills, tornen a casa a cuidar-los, perquè els marits encara no han donat el pas d'encarregar-se de la família en substitució de la dona”, comenta Ana Algueró, regidora d'Acció Social a la capital del Baix Ebre.

INVISIBLES: Però també hi ha casos que trenquen motlles, com el de la Nadia Kausar, més excepcional encara per tractar-se d'una dona paquistanesa. “A l'ajuntament m'ho van comentar: D'on has sortit tu, si aquí les dones de Pakistan són invisibles?”, recorda la Nadia, una dona d'ulls color ametlla i somriure tímid. La Nadia va arribar a Tortosa des de Barcelona fa uns mesos, després de que al seu marit el fessin al carrer després d'una dècada de treball a la cuina del seu restaurant. “Va ser un cop molt dur per nosaltres, però amb la indemnització vam poder muntar aquest restaurant a Tortosa», comenta la parella. Treballen tots dos, servint cuina turca, índia, paquistaní i italiana a un petit i cèntric local. «Crec que aquesta és la solució», explica la Nadia.

NEGOCI PROPI: El cas de la Nadia és més singular perquè són poques les dones que s'atreveixen a emprendre un negoci. “Moltes famílies no poden seguir endavant per culpa de la crisi i el que tindrien que fer les dones és recolzar als seus marits i sortir a treballar també, ja que el vagó avança millor amb dues rodes”, afirma. El benefici és doble, explica convençuda: “Per un costat, nosaltres sentim que valem més i tenim la ment ocupada i, per un altre, millora la situació econòmica familiar”.

“Per a moltes dones, sortir a treballar fora de la llar és gairebé una obligació”, afegeix Abderrahim Najib, secretari de l'Associació d'Amics del Poble Marroquí a Catalunya. Especialment, quan a les seves cases no entra cap salari.

Per a que el cas de la Nadia sigui més majoritari encara farà falta saltar molts prejudicis. “Les meves pròpies amigues paquistaneses admiren la meua valentia, però veuen difícil sortir de casa perquè els seus marits no volen o perquè elles no es veuen prou preparades”.

Qamar Alam, el seu marit, era també reticent al principi, “però ha canviat molt”. “Els homes creuen que elles no son capaces de fer-ho be, però s'equivoquen”, comenta somrient el Qamar.